

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207706667696/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Daglig om hende vi slynge
 Tonernes fuldeste,
 Livets den friskeste Krands.
APOLLO. Syng mig, o Muser,
 Ved Klang af den zittrende Lyra,
 Om den Befriedes Glæde;
 Tolk med de herlige Stemmer
 Psyches den himmelske Gjærning!
MUSERNE. Lig en Helbredet, der atter
 Vender tilbage til Livet,
 Glemmende Graven, hvorhen han
 Førtes af smertefuld Sygdom:
 Psyche skal nyfødt sig føle!
 Phantasia, den lyse
 Datter af Gudernes Konge,
 Rundt skal den Yndige følge,
 Vise de barnlige Blikke
 Himmelens straalende Rigdom.
 Men iblandt Guder hun vælge
 Skal sig til Lærer *Minerva*,
 At hun maa Livet og Døden,
 Tiden og Eevighed fatte.
 Træt af at gruble, vil *Amors*
 Kys hende dobbelt da fryde,
 Naar de forenede vandre
 Gjennem de himmelske Sale,
 Eller paa Vinger sig hæve
 Høit i den salige Flugt.

AMOR træder ind med PSYCHE. Han fører hende frem for Thronen, foran hvilken hun knæler. GASTRÆD rækker Nectarskaalen, og HÆR Diademmet til ZEUS.

ZEUS. Tam, Psyche, her Udødeligheds Bæger,
 At du maa evig leve!

PSYCHE drikker. Himmelsk Fryd!
 I hver en Draabe Livet jeg fornemmer.

ZEUS. Med dette Diadem, o Psyche, krands
 Din rene Pande jeg! Dig bringer det
 En evig Ungdom og en evig Glæde.

AMOR. Nu, Psyche, vil ei Døden meer os skille!
 Udødelig som min er nu din Sjæl.

PSYCHE. Prils for den hele Fader! Prils og Ære
 For Amor, for min herlige Gemal!

AMOR omfavner PSYCHE. Alle Guder og Gudinder rejse sig og hilse hende under Chor af

MUSERNE. Prils for vor Hersker,
 Som udrev Psyche af Døden!
 Nu forenet med Amor

Evig i Lyset hun lever.
Dødens Skygger forsvinde,
Og til Erindringens Perler
Sorgens Taarer forvandles.
Pris for den evige Amor!
Jordens og Himmels Glæde
Boer i den Mægtiges Bryst.
Psyche, den evige, Friis!
Thi som Speilet bevarer
Billedet, gjemmer i Reenhed
Amor hun i sit Hjerle.
Jordens Haab nu er blegnet,
Frem af de klarere Straaler
Stiger det evige Liv:
Nu skal lyde
Salige Toner,
Ingen Lænke
Standse Glædens
Himmelske Flugtl